ПРИЛОЖЕНИЕ
към финансовия отчет
на НИВЕЛ ООД
за 2014 г.

1. Учредяване и предмет на дейност.
Дружеството е учредено на 15.03.1996 г. с Решение №1 на Софийски градски съд и е вписано в регистъра на Агенцията по вписванията. Седалището и адресът на управление е: гр.София, ул."Шар планина" №49, ет.2, офис №1. Идентификационният номер на дружеството е: 121 063 033 и е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност на 22.05.1996 г.
Съдружници в дружеството са: Силвия Миланова Йорданова и Жеко Танев Желев.
Основен предмет на дейност на дружеството е строителство на жилищни и нежилищни сгради.
Средносписъчният брой на персонала, нает по трудови договори е 106 човека /без лицата в отпуск по майчинство/, от които: 2 бр.-ръководители; 14 бр.-специалисти; 7 бр.-техници и приложни специалисти; 1 бр.-помощен административен персонал; 30 бр.-квалифицирани работници; 2 бр.машинни оператори и 50 бр.-професии, неизискващи специална квалификация.

2. База за изготвяне на финансовия отчет.
Годишният финансов отчет е изготвен в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия /НСС/.
При съставяне на отчета са спазвани следните основополагащи счетоводни принципи:
Текущо начисляване-приходите и разходите по сделки и събития се начисляват към момента на тяхното възникване и се включват във финансовите отчети за периода за който се отнасят.
Действащо предприятие-предприятието продължава дейността си в предвидимо бъдеще и няма намерение да ликвидира или значително да намали обема на своята работа.
Освен двата основополагащи принципи организацията на счетоводство се осъществява и в съответствие със следващите принципи:
Предпазливост–своевременно оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел отчитане на действителен финансов резултат;
Съпоставимост между приходите и разходите - извършените разходи във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който дружеството черпи изгода от тях. Приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;
Предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма;
Запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период – основна цел е да се постигне съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди.
Основно изходно начало на разработване на системата за индивидуалното прилагане на счетоводни сметки са Закона за счетоводство и НСС. Системата на индивидуално прилаганите счетоводни сметки осигурява възможност за синтетично и аналитично отчитане дейността на дружеството. В дружеството е приета автоматизирана обработка на информацията.
При обработката на счетоводните документи и съставянето на счетоводните отчети се спазват правилата,посочени в Закона за счетоводството и изискванията на НСС 1 – Представяне на счетоводните отчети. Извършените стопански операции се записват в счетоводни документи, които биват: първични, вторични и регистри.Организацията на счетоводната система в дружеството осигурява всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции.

3. Дълготрайните материални активи в дружеството са нефинансови ресурси, които са придобити и притежавани от компанията и отговарят на следните **критерии за идентифициране**:

- имат натурално – веществена форма;
- използват се за производство и/или доставка/продажба на стоки и услуги, за отдаване под наем, за административни или други цели;
- очаква се да бъдат използвани през повече от един отечтен период.
- имат стойностен праг на придобиване над 400 лв. /допълнителен критерий/

Признаване на дълготрайни материални активи
Един актив се признава и отчита като дълготраен материален актив, когато са изпълнени следните условия:

- отговаря на изискванията за определянето му като материален далготраен актив;

- стойността на актива може да бъде изчислена;
- очаква се икономическа изгода, генерирана или свързана с актива, чрез увеличение на приходите или намаление на разходите от употребата му .

Първоначалната оценка на дълготрайните материални активи зависи от начина на придобиване.

- цената на придобиване-когато активът се придобива от външен доставчик, която включва покупна цена и преки разходи по придобиването.
- по себестойност- когато активът се създава в предприятието
- по справедлива стойност-когато активът се придобива в резултат на безвъзмездна сделка.
- по оценката, приета от съда и всички преки разходи-когато активът се придобива в резултат на апортна вноска.
- Когато активът се придобива срещу размяна, стойностната оценка се прави по балансова стойност на отдадения актив, в случаите на замяна на сходен актив и по справедлива стойност на получения актив, коригирана със сумата на платените пари или прехвърлените парични еквиваленти, при замяна на несходни активи.

Последващи разходи

Последващите разходи за дълготрайните материални активи са ежедневно поддържане, ремонти и разходи, които водят до промяна на първоначално определената икономическа изгода.

Разходите, които са свързани с ежедневното поддържане на ДМА са тези разходи, без които не би могъл да се използва актива. Такива разходи могат да бъдат смяна на масла, подмяна на работещи елементи, които имат определен срок за експлоатация.

Ремонтите на дълготрайните материални активи /основни и текущи/ са необходимо присъщи за дейността на дружеството, поради което и разходите свързани с тях се отразяват като разходи за дейността на предприятието.

Когато след извършването на последващи разходи се очаква бъдеща икономическа изгода при по-нататъшната употреба на актива над първоначално определената стандартна ефективност, извършените разходи, които по своята същност представляват подобрение се прибавят към балансовата стойност на актива.

Разходите за ежедневното поддържане и ремонтите на машините се отчитат като текущи разходи, а извършените разходи, които по своята същност представляват подобрения се отчитат като се коригира балансовата стойност на ДМА.

Амортизация на дълготрайни материални активи

Амортизацията представлява процес на намаляване на експлоатационните качества на дълготрайните материални активи в резултат на използването им в производствената дейност на дружеството. Срокът на годност е приблизителна оценка на предполагаемият период на използване на актива, изразен в години. При определяне на срока на годност на активите са взети предвид :

а/ предполагаемото физическо натоварване
б/морално остаряване
в/ ограниченията върху ползването на актива

Определяне на дълготрайни нематериални активи

Нематериалните дълготрайни активи са активи, които:

- няма физическа субстанция, въпреки, че могат да се съдържат във физическа субстанция или техния носител да има физическа субстанция;
- са със съществено значение при употреба;
- от използването им се очаква икономическа изгода.

ОЦЕНКА НА ДЪЛГОТРАЙНИТЕ НЕМАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Първоначалната оценка на нематериалните дълготрайни активи зависи от начина на придобиване.

- по покупна цена при покупка на актив , като се включват и преките разходи за подготовката на актива за използването му по предназначение- мита, невъстановими данъци, разходи по подготовка на обекта, където ще се използва актива, разходи за доставка, разходи за инсталиране, разходи за икономическа обосновка хонорари, разходи за непризнат данъчен кредит, свързан с преките разходи.
- по справедлива стойност-придобит НМДА като част от бизнескомбинация /оценява се в деня на придобиването/.
- по себестойност за създадените от дружеството ДНМА

- по справедлива стойност за придобитите в резултата на безвъзмездна сделка
- по стойност, приета от съда за получените в резултат на апортна вноска /оценяват се по реда на ТЗ/.

Извършените от дружеството ремонти на наети ДМА се отчитат като нематериален дълготраен актив.

Амортизация на дълготрайни нематериални активи

Амортизацията представлява процес на намаляване на експлоатационнинете качества на дълготрайните нематериални активи в резултат на използването им в производствената дейност на дружеството.

Изчисляване на амортизациите на ДА

В дружеството се прилага линейният метод на амортизация за всички дълготрайни активи.

Амортизационните норми се определят в процент, като съотношение между амортизируемана стойност на актива, приета за сто и срока на годност на амортизируемия актив в години. Начислената амортизация се отчита като разход е елемент от себестойността. При изваждане на амортизируем актив от употреба (без консервиране) отчетената амортизация се отразява счетоводно в намаление на отчетната стойност на актива.

През отчетния период в дружеството се прилага линейният метод на амортизация за всички дълготрайни материални и нематериални активи и следните норми на амортизация по групи активи:

Сгради – 1 %
Машини и оборудване – 10 %
Компютри и софтуер – 20 %
Автомобили – 4 %
Транспортни средства – 4 %
Програмни продукти – 20%
Други ДА – 10 %

В годишния отчет дълготрайните активи са представени по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации. Считаме, че в края на отчетния период няма условия за обезценка на дълготрайните активи.

Инвентаризация

Активите и пасивите подлежат периодично на инвентаризиране с основна цел вярното и точното им представяне в годишния финансов отчет.

Активите и пасивите на дружеството се инвентаризират в следните срокове и случаи:

- дълготрайните материални и нематериални активи – веднъж годишно
- материалните запаси – веднъж годишно към края на годината
- парични средства във валута – в края на всяко тримесечие и на годината.
- всички останали активи и пасиви – преди съставяне на годишния отчет.
- при смяна на материалноотговорното лице.
- по инициатива на ръководителя на предприятието

4. Материалните запаси в дружеството са материали, продукция, стоки, незавършено производство.

Материалните запаси се отчитат по доставна стойност/цена на придобиване за материалите и стоките; себестойност за продукцията и незавършеното производство/, която включва всички разходи във връзка с доставянето на стоково-материалните запаси, като разходи по закупуването, разходи за преработка и други разходи. Разходите по закупуването включват: покупна цена, вносни такси и мита, невъстановими данъци и акцизи, разходи, които са необходими за привеждане на материалните запаси и стоките в готов за използване вид. Приспадат се търговската отстъпка и други компоненти, водещи до намаляване на разходите. Разходите по закупуването не включват: складови разходи за съхраняване на материални запаси; административни разходи, финансови и извънредни разходи. Те се отчитат като текущи разходи за периода, за който се отнасят. Разходите по доставката включват разходи за превозни, товарни и разтоварни операции, монтаж и пробна експлоатация.

Използван е методът на среднопретеглената стойност за отписване на стоково-материалните запаси при тяхното потребление. В годишния финансов отчет материалните запаси са представени по историческа стойност. Считаме, че в края на отчетния период няма условия за съществена обезценка.

5. Приходите от обичайната дейност се признават на база принципите за текущо начисляване и съпоставимост с разходите. При съставяне на документите се имат предвид изискванията на националното законодателство. Признаването на приходите от продажби на продукция, стоки и услуги са регламентирани в НСС 18 Приходи. Приходът се признава, когато е вероятно предприятието да има

икономическа изгода, свързана със сделката; сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена; направените разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката, могат да бъдат надеждно измерени; приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи (принцип на съпоставимост между приходите и разходите). Приходът не се признава, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени. При тези обстоятелства всяко получено плащане се признава като пасив (задължение). При наличие на неяснота по събирането на сума, която вече е включена в прихода, несъбраната сума се признава за разход, а не като корекция на сумата на първоначално признатия приход.

6. Разходите за обичайната дейност се признават в съответствие с принципите за текущо начисляване и съпоставимост с приходите. Спазват се изискванията на националното законодателство за съставяне на документите. Разходите за дейността на дружеството биват: основни производствени разходи, допълнителни разходи, финансови и извънредни разходи. Основните производствени разходи – преки и непреки разходи и допълнителните разходи се отчитат първоначално по икономически елементи. В дружеството е възприето следното групиране на разходите по икономически елементи в Отчета за приходите и разходите: разходи за материали; разходи за външни услуги; разходи за заплати; разходи за осигуровки; амортизации и други разходи.

7. Извършените разходи, които не са свързани с текущата дейност за отчетния период, се третират като разходи за бъдещи периоди. Те са разходи за бъдещи периоди само от гледна точка на разходите за дейността и преди всичко от гледна точка на получаването на реален финансов резултат. Разходите за бъдещи периоди са свързани с получаването на приходи или изгоди през следващи отчетни периоди.

8. Вземанията в национална валута са оценени при тяхното възникване по номинална стойност на лева. Вземанията от клиенти и други дебитори не са обезценени, тъй като ръководството ги смята за събираеми.

9. Паричните средства в национална валута се оценяват при придобиването им по номинална стойност на лева. За парите в в чуждестранна валута е формирана левова равностойност, като е използван централния курс на БНБ за деня на получаване(от клиенти по сделки) и курс-купува и продава на финансовата институция(при покупки и продажби с левове). Отписването на средствата е по номинална стойност на лева. За чуждестранните валути се прилага обменния курс на централната банка.

В годишния отчет паричните средства са представени по номинална стойност на лева и по левова равностойност на база заключителния курс на БНБ: 1 EUR=1,95583 лв.

10. Основният капитал на дружеството е 255 200,00 лева и е напълно внесен. Капиталът се състои от 110 дяла с номинална стойност по 2 320,00 лева всеки.

11. Задълженията се оценяват при възникването им по тяхната номинална стойност в лева. За задълженията в чуждестранна валута се прилага централния курс на БНБ за деня. През отчетния период задълженията се отписват по номинална стойност на лева, респективно по фиксинга на централната банка за деня на погасяване. В годишния финансов отчет задълженията са представени по номинална стойност на националната валута и по левова равностойност при прилагане на заключителния курс на БНБ: 1 EUR=1,95583 лв. по отношение на задълженията в чуждестранна валута.

12. Разходите за данъци представляват корпоративен данък за 2014 г. /по норматив 10%/.

13. Други оповестявания: Възнаграждението на регистриран одитор за независим финансов одит, изплатено през текущия период възлиза на 3 х. лв.

Съставил:
/Виолета Йотова/
26.02.2015 г.

Ръководител:
/Силвия Йорданова/